

Artigo 28. *Comisión mixta de coordinación das administracións.*

1. Co fin de analiza-las potencialidades derivadas do desenvolvemento da Sociedade da Información das Illas Baleares, así como do establecemento do Parque Balear de Innovación Tecnolóxica, e das actividades de servicios relacionados co sector da aeronáutica, constituirase unha comisión mixta integrada por representantes da Administración do Estado e do Goberno da Comunidade Autónoma das Illas Baleares.

2. Esta comisión mixta desenvolverá un plan de medidas e establecerá o xeito no que o Estado e a Comunidade Autónoma poden cooperar nestas materias.

CAPÍTULO II

Actividade industrial tradicional

Artigo 29. *Mantemento da actividade industrial tradicional.*

O Goberno do Estado promoverá as medidas necesarias para o mantemento das industrias tradicionais nas Illas Baleares, entre elas as de fabricación de calzado, pel, mobles e bixería, así como a adecuación da normativa laboral ós problemas de estacionalidade que os afecten. Concretamente poderán considerarse, entre outras, as seguintes medidas:

a) A aplicación no imposto sobre sociedades dun réxime específico para os investimentos adscritos ós establecementos permanentes das sociedades con domicilio fiscal nas Illas Baleares que teñan por finalidade a protección do ambiente, de conformidade coa Unión Europea.

b) Adaptación dos criterios de aplicación do Plan Nacional de Formación e Inserción Profesional, co propósito de que a programación das accións formativas que se desenvolverán nas Illas Baleares recollan anualmente a posibilidade de que tales accións poidan desenvolverse nas temporadas baixas, é dicir, nas estacións de outono e inverno, sen que isto implique minoración dos orzamentos previstos para cada ano.

CAPÍTULO III

Desestacionalización

Artigo 30. *Oferta complementaria.*

O Goberno do Estado e o Goberno das Illas Baleares estudarán medidas en común para o desenvolvemento dunha oferta complementaria de calidade no sector turístico do arquipélago, especialmente no relativo a portos deportivos e campos de golf.

Artigo 31. *Coordinación entre as administracións públicas.*

Crearase unha comisión mixta integrada por representantes da Administración do Estado e da Comunidade Autónoma das Illas Baleares, que deberá elaborar un plan de medidas conxuntas co fin de coordinar os esforzos dirixidos a conseguir a diversificación da oferta turística e a desestacionalización do sector.

Artigo 32. *Ámbito laboral.*

Unha comisión mixta, formada por membros do Goberno da Nación e do Goberno da Comunidade Autó-

noma das Illas Baleares, estudiará as circunstancias do mercado balear, con especial referencia á situación dos traballadores fixos descontinuos, proponendo a adopción de medidas que permitan unha maior atención á problemática destes traballadores.

Disposición derradeira primeira. Entrada en vigor.

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no "Boletín Oficial del Estado".

Disposición derradeira segunda. Desenvolvemento regulamentario.

O Goberno do Estado, logo da coordinación coa Comunidade Autónoma das Illas Baleares, dictará todas as disposicións que cumpran para o desenvolvemento desta lei, sen prexuízo do que se establece no artigo 25 para as zonas aeronáuticas.

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Palma de Mallorca, 29 de xullo de 1998.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

19859 REAL DECRETO-LEI 8/1998, do 31 de xullo, de medidas urxentes en materia de propiedade industrial. («BOE» 194, do 14-8-1998.)

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

O artigo 155.2 da Lei 11/1986, do 20 de marzo, de patentes, obriga os residentes no estranxeiro a actuar, en todo caso, por medio de axente de propiedade industrial. Por outra parte, o artigo 157.1 da mesma lei impón ós axentes da propiedade industrial teren despacho profesional en España. Neste sentido, a Comisión Europea advertiu o Goberno español da posibilidade de propor un procedemento de infracción do Tratado CE en relación con estes dous preceptos, dado que o artigo 155.2 podería ser discriminatorio por razón da nacionalidade e o artigo 157.1 podería lesionar a liberdade de prestación de servicios recoñecida no tratado substitutivo da Comunidade Europea.

Por tanto, débese proceder sen dilación á modificación dos artigos mencionados. Así, polo presente real decreto-lei modifícase o artigo 155.2, co fin de substituí-la referencia ós residentes no estranxeiro por outra a "os non residentes nun Estado membro da Comunidade Europea". Así mesmo, o artigo 157.1 considera tamén a posibilidade de que o despacho profesional estea noutro Estado membro da Comunidade Europea. Non adoptar as modificacións citadas de xeito inmediato pode ter consencuencias non desexables para o Estado español, que se caracteriza polo estricto cumprimento dos requirimentos formulados pola Comisión.

Ademais, o Regulamento (CE) 40/1994, do Consello, do 20 de decembro de 1993, sobre a marca comunitaria, establece o chamado procedemento de transformación en solicitudes de marcas nacionais das marcas comunitarias ou das solicitudes destas. Faise así necesario preve-lo correspondente procedemento nacional de transformación que asegure o correcto engarzamento entre o dereito comunitario e o dereito español. Esta necesidade é, ademais, urxente debido ó feito de se estaren a producir xa situacións xurídicas que esixen, sen

dilación, a correlativa transformación de marcas ou solicitudes no ámbito nacional.

Por outro lado, cómpre clarifica-la regulación das taxas en materia de dereitos de propiedade industrial no marco da Lei 25/1998, do 13 de xullo, de modificación do réxime legal das taxas estatais e locais e de reordenación das prestacións patrimoniais de carácter público.

En efecto, o réxime de transformación de marcas internacionais e comunitarias en marcas nacionais puxo de manifesto como os contornos que antigamente existían entre títulos nacionais e comunitarios ou internacionais se diluíron completamente. Unha das consecuencias da harmonización do dereito da propiedade industrial foi a de permiti-la modificación do ámbito xeográfico dos dereitos de propiedade industrial sen afecta-la súa esencia. De aí que sexa moito máis acertado falar de títulos de propiedade industrial en xeral que facer unha discutible separación deles atendendo á súa eficacia territorial, mediante a realización dunha enumeración que resulta cuestionable pola súa imprecisión.

Finalmente, o Acordo do 30 de setembro de 1993, celebrado entre a Organización Mundial da Propiedade Intelectual e a Oficina Española de Patentes e Marcas (OEPM), permite a esta última actuar como Administración de Busca Internacional no marco do Tratado de cooperación en materia de patentes. Non obstante, a OEPM, malia se-la única Administración de Busca Internacional que actúa en lingua castelá, tamén é a única Administración no marco do Tratado de cooperación en materia de patentes, elaborado en Washington o 19 de xuño de 1970 (PCT), que non realiza exames preliminares internacionais. Por tanto, a introdución do exame preliminar é unha necesidade para que o sistema de busca internacional en castelán se vexa completado e España poida seguir liderando este ámbito. En caso contrario, privaríase o mundo hispanofalante de obter un servizo completo de busca e exames preliminares internacionais en castelán.

A isto súmase a necesidade de establece-lo carácter optativo do exame previo, que a vixente Lei de patentes considera obrigatoria, co fin de ofrecer ás empresas que utilizan o sistema de patentes un instrumento máis flexible e adecuado ás súas necesidades e estratexias.

Todo o exposto xustifica a extraordinaria e urxente necesidade de introducir no ordenamento xurídico español, mediante real decreto-lei, tal e como prescribe o artigo 86 da Constitución, as modificacións normativas antes expostas. Cabe lembrar, ó respecto, á doutrina do Tribunal Constitucional que sinala que o decreto-lei é un instrumento normativo susceptible de ser utilizado en situacións concretas que, por razóns difíciles de prever, requiren unha acción normativa inmediata nun prazo máis breve que o requirido pola tramitación parlamentaria das leis. Xa que logo, a utilización do procedemento legislativo ordinario para a realización das modificacións antes expostas implicaría pola súa dilación prexuízos de difícil reparación, entre eles a posible incoación dun procedemento de infracción por parte da Comisión Europea, o que xustifica a tramitación deste real decreto-lei.

Na súa virtude, en uso da autorización concedida no artigo 86 da Constitución española, por proposta do Ministro de Industria e Enerxía e logo da deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 31 de xullo de 1998,

DISPÓN O:

Artigo primeiro. Modificacións da Lei 11/1986, do 20 de marzo, de patentes.

Modifícanse como segue os artigos 36, 39, 155 e 157 da Lei 11/1986, do 20 de marzo, de patentes:

Un. Engádeselle ó artigo 36 un novo número 3 do seguinte teor:

«3. Nos procedementos de concesión de patentes relativos a aqueles sectores da técnica para os que resulte aplicable o procedemento de concesión con exame previo de acordo co real decreto ó que se refire a disposición transitoria quinta, unha vez que teña lugar a publicación do informe sobre o estado da técnica, abriase o prazo previsto no número 2 do artigo 39, que interromperá o procedemento e no que o solicitante poderá realiza-la petición de exame previo ou manifesta-la súa vontade de continuar co procedemento xeral de concesión. Transcorrido o dito prazo sen que o solicitante se manifieste ó respecto, continuarase o procedemento de acordo co disposto nos parágrafos anteriores, aplicándose as normas do procedemento xeral de concesión regulado no presente capítulo. A dita continuación publicarase no “Boletín Oficial da Propiedade Industrial.»

Dous. Os números do 1 ó 5 do artigo 39 quedan redactados como segue:

«1. Nos casos en que resulte aplicable, segundo o disposto na disposición transitoria quinta, o procedemento de concesión será o mesmo que se establece con carácter xeral no capítulo anterior da presente lei ata se formula-la petición de exame a que se refire o número seguinte.

2. Dentro dos seis meses seguintes á publicación do informe sobre o estado da técnica, o solicitante poderá pedir que se proceda e examina-la suficiencia da descrición, a novidade e a actividade inventiva do obxecto da solicitude de patente. A petición de exame previo só se considerará validamente formulada tralo pagamento da taxa de exame, será irrevogable e publicarase no “Boletín Oficial da Propiedade Industrial”.

3. Cando o exame previo poida basearse parcial ou totalmente no informe de exame preliminar internacional realizado pola Administración encargada do exame preliminar internacional competente, reembolsaráselle ó solicitante o 25 por 100, o 50 por 100, o 75 por 100 ou o 100 por 100 da dita taxa, en función do alcance do informe.

4. Nos dous meses seguintes á publicación da petición de exame, calquera interesado se poderá opor á concesión da patente, alegando a falta de calquera dos requisitos esixidos para esa concesión. O escrito de oposición deberá ir acompañado dos correspondentes documentos probatorios.

5. Non se poderá alegar, sen embargo, que o petionario carece do dereito para solicita-la patente, o cal se deberá facer valer ante os tribunais ordinarios.»

Tres. O número 2 do artigo 155 queda redactado como segue:

«2. Os non residentes nun Estado membro da Comunidade Europea deberán actuar, en todo caso, mediante axente da propiedade industrial.»

Catro. O número 1 do artigo 157 queda redactado como segue:

«1. Ser español ou tela nacionalidade dun Estado membro da Comunidade Europea. Ser maior de idade e ter despacho profesional en España ou nun Estado membro da Comunidade Europea.»

Artigo segundo. Modificación da Lei 32/1988, do 10 de novembro, de marcas.

Introdúcese un novo título na Lei 32/1988, do 10 de novembro, de marcas, co seguinte contido:

«Título IX. Transformación de marcas comunitarias.

Artigo 87.

1. O procedemento de transformación dunha solicitude ou dunha marca comunitaria en solicitude de marca nacional iníciase coa recepción polo órgano competente para resolver da petición de transformación que lle transmita a Oficina de Harmonización de Mercado Interior.

2. No prazo de dous meses desde a iniciación do procedemento, o solicitante deberá cumprir os seguintes requisitos:

a) Aboa-la taxa establecida no artigo 16.2 da lei por cada clase de produtos ou servicios comprendidos na solicitude ou no rexistro de marca comunitaria que se inclúa na solicitude de transformación.

b) Presentar unha tradución para o castelán da petición de transformación e dos documentos que a acompañan cando non estean redactados neste idioma.

c) Designar un domicilio en España para notificacións.

d) Subministrar catro reproducións da marca por cada clase de produtos que se inclúan na solicitude de transformación se esta fose gráfica ou contivese elementos gráficos e, se se reivindican cores, indicación precisa deles e da súa localización no deseño.

3. A solicitude de transformación para os efectos do exame de anterioridades considerárase presentada na data que se lle outorgase como solicitude de marca comunitaria e, se tiña prioridade ou antigüidade reivindicada, gozará destes dereitos. Para os efectos do previsto nos artigos 5 e 7 da presente lei, considerárase como data de depósito da solicitude a do día en que a solicitude de transformación fose recibida polo órgano competente para resolver.

4. As solicitudes de transformación tramítanse baixo o sistema multiclase e, se fosen concedidas, quedarán suxeitas, para cada clase do nomenclátor internacional que comprenda a marca concedida, ó pagamento das taxas determinadas no artigo 29.2 da presente lei. No demais, estas solicitudes tramítanse como unha solicitude de marca nacional. Non obstante, se a solicitude de transformación se referise a unha marca comunitaria xa rexistrada, acordárase sen máis trámite a súa concesión como marca nacional, salvo que,

debido á renuncia, falta de renovación ou a calquera outra causa provocada polo seu titular, quedase pendente de pronunciamento en canto ó fondo algún motivo de nulidade ou caducidade capaz de afecta-la protección da marca en España, caso no que se tramitará como unha solicitude de marca nacional.»

Artigo terceiro. Taxas esixibles en materia de títulos de propiedade industrial e outras exaccións.

O número 9 da alínea d) da disposición derradeira primeira da Lei 25/1998, do 13 de xullo, de modificación do réxime legal das taxas estatais e locais e de reordenación das prestacións patrimoniais de carácter público, queda redactado da seguinte forma:

«9. Ministerio de Industria e Enerxía.

Taxas por servicios prestados polo Ministerio de Industria e Enerxía (decretos 661 e 663/1960, do 31 de marzo).

Taxas en materia de propiedade industrial (Lei 11/1986, do 20 de marzo, de patentes; Lei 11/1988, do 3 de maio, de protección xurídica das topografías dos produtos semicondutores; Tratado de Washington, de cooperación en materia de patentes, do 19 de xuño de 1970, e Real decreto 1123/1995, do 3 de xullo, para a aplicación do Tratado de cooperación en materia de patentes, elaborado en Washington o 19 de xuño de 1970; Lei 17/1975, do 2 de maio, sobre creación do organismo autónomo Rexistro da Propiedade Industrial; Lei 32/1988, do 10 de novembro, de marcas; Lei 20/1987, do 7 de outubro, sobre taxas que deban satisfacer os solicitantes e concesionarios de patentes europeas por determinadas actividades que se realicen no Rexistro da Propiedade Industrial).

Taxas e exaccións das cámaras oficiais mineiras (Decreto 660/1960, do 31 de marzo).»

Disposición derradeira única. Entrada en vigor.

O presente real decreto-lei entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no "Boletín Oficial del Estado", salvo o artigo terceiro, que retrotraerá os seus efectos ata o día 15 de xullo de 1998.

Dado en Palma de Mallorca o 31 de xullo de 1998.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ